

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 228

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

2005 m. rugsėjo 17 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
	I <i>Informacija</i>	
	Taryba	
2005/C 228/01	2005 m. liepos 12 d. Tarybos Nuomonė dėl atnaujintos 2005–2009 m. Portugalijos stabilumo programos	1
	Komisija	
2005/C 228/02	Euro kursas	5
2005/C 228/03	Pranešimas apie tyrimo procedūros dėl kliūčių prekybai, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 3286/94, susidedančių iš Indijos taikomų priemonių ir veiksmy, darančių įtaką prekybai vynais ir spiritiniais gėrimais, inicijavimą	6
2005/C 228/04	Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis — Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja ⁽¹⁾	9
2005/C 228/05	Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis — Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja	11
2005/C 228/06	Valstybės pagalba — Prancūzija — Valstybės pagalba C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) — Pagalba skerdenų perdirbimo sektoriui 2003 m. — Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį	13
2005/C 228/07	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla Nr. COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ) — Bylą yra numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	20

I

(Informacija)

TARYBA

TARYBOS NUOMONĖ

2005 m. liepos 12 d.

dėl atnaujintos 2005–2009 m. Portugalijos stabilumo programos

(2005/C 228/01)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ⁽¹⁾, ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją,

pasikonsultavusi su Ekonomikos ir finansų komitetu,

PAREIŠKĖ TOKIĄ NUOMONĖ:

1. 2005 m. liepos 12 d. Taryba išnagrinėjo atnaujintą Portugalijos stabilumo programą, kuri apima laikotarpį nuo 2005 m. iki 2009 m. Programa atitinka „Elgesio kodekso dėl stabilumo ir konvergencijos programų turinio ir formos“ ⁽²⁾reikalavimus duomenų pateikimui. Tačiau programoje nepateikiamos viešųjų finansų ilgalaikio tvarumo projekcijos. Todėl Portugalija raginama siekti visiškai atitikti Elgesio kodekso reikalavimus duomenų pateikimui.
2. Atnaujintos stabilumo programos pagrindas — poreikis ištaisyti valstybės biudžeto deficitą, kuris, kaip planuojama, 2005 m. bus 6,2 % BVP ir gerokai viršys 3 % BVP. Šis dydis pateikiamas po to, kai deficitas 2002–2004 m. buvo 2,9 % BVP ⁽³⁾, kaip neseniai pranešė Portugalijos valdžios institucijos po diskusijų su Eurostatu, ir yra žymiai blogesnis, palyginus su 2,2 % BVP 2005 m., kurio buvo siekiama ankstesnėje programos redakcijoje. Toks pablogėjimas aiškinamas mažesniu, nei tikėtasi, augimu, naujai įvertintu išlaidų didėjimu, biudžeto viršijimu, taip pat neįgyvendintomis ankstesnėje programoje suplanuotomis vienkartinėmis priemonėmis, bei maždaug 0,6 % BVP korekcinį priemonių paketu, kurį naujoji Vyriausybė priėmė 2005 m. birželio mėn. Siekiant sumažinti deficitą, atnaujintoje programoje apibrėžiama strategija, kurioje numatoma įgyvendinti struktūrines priemones, o ne plačiai remiamasi vienkartinėmis ir laikinomis priemonėmis — tai rodo pasikeitusią biudžeto strategiją, apibrėžtą ankstesnėse programos redakcijose. Numatoma, kad valstybės biudžeto deficitas ateinančiais metais nuolat gerės, bet 3 % BVP pamatinę vertę viršys iki 2007 m.

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1.

⁽²⁾ Laikydamosi oficialiai reikalaujamo termino pateikti programą, Portugalijos valdžios institucijos atnaujintą programą pateikė 2004 m. gruodžio mėn. Tačiau, turint omenyje artėjančius visuotinius rinkimus Portugalijoje, tuo metu buvo nuspręsta tos programos nevertinti ir palaukti naujosios Vyriausybės pateikto atnaujinto jos varianto.

⁽³⁾ 2002 m., 2003 m. ir 2004 m. deficitas sudarė, atitinkamai, 4,1 %, 5,4 % ir 5,2 % BVP, neskaitant pagrindinių vienkartinų ir laikinų priemonių.

3. Makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiama programa, numato, kad realus BVP laipsniškai didės nuo 0,8 % 2005 m. iki 3,0 % 2009 m., o 2006, 2007 ir 2008 m. augimo normos bus atitinkamai 1,4 %, 2,2 % ir 2,6 %. Remiantis dabar turima informacija, pirmosios programos laikotarpio dalies augimo projekcijos yra tikėtinos, tačiau vėlesniais programos metais yra daugiau rizikos. Siekiant įgyvendinti numatytą augimo planą labai svarbios yra struktūrinės priemonės, skirtos produktyvumui ir konkurencingumui skatinti bei pasitikėjimui atkurti.
4. Programos tikslas — iki 2008 m. pasiekti, kad valstybės biudžeto deficitas neviršytų 3 % BVP pamatinės vertės. Numatoma, kad valstybės biudžeto deficitas mažės nuo 6,2 % BVP 2005 m. iki 4,8 % BVP 2006 m., 3,9 % BVP 2007 m., 2,8 % BVP 2008 m. ir 1,6 % BVP 2009 m. Komisijos tarnybų skaičiavimai, programoje pateiktiems duomenims taikant bendrai sutartą metodiką, rodo, kad 2005 m. iki 5,3 % padidėjęs pakoreguotas pagal ciklą deficitas laipsniškai sumažės iki 1,4 % 2009 m. Konsolidavimas bus vykdomas visu programos laikotarpiu, tačiau didžioji jo dalis — laikotarpio pradžioje, t. y. 2006 m. Programos laikotarpio pradžioje konsolidavimas daugiausia grindžiamas didėjančiomis pajamomis dėl didesnių mokesčių tarifų (visų pirma, standartinio PVM tarifo padidėjimas nuo 19 % iki 21 %), mažesnių mokesčio kreditų ir geriau surenkamų mokesčių — tai iš dalies kompensuoja ankstesnes vienkartinės pajamas. Vėlesniais metais numatomą didesnę išlaidų apribojimo įtaką sąlygos ilgalaikės priemonės, pavyzdžiui, viešojo administravimo reforma, išlaidų darbo užmokesčiams ribojimas ir socialinės apsaugos pensijų sistemų pakeitimai, kurios didelį poveikį biudžetui padarys daugiausia vidutinės trukmės laikotarpiu. Visų valstybės išlaidų dalis investicijoms programos laikotarpiu tik šiek tiek sumažės.
5. Programoje numatomo biudžeto vykdymui kyla keletas pavojų. Pirma, ekonominė veikla gali spartėti lėčiau nei numatoma, priklausomai nuo fiskalinio konsolidavimo priemonių veiksmingo poveikio ir tarptautinės konkurencijos Portugalijos eksporto rinkose numatomo padidėjimo. Antra, pajamų didinimo ir išlaidų ribojimo priemonės gali būti ne tokios veiksmingos kaip prognozuojama arba ne taip greitai duoti norimų rezultatų. Didesni mokesčių tarifai didina mokesčių vengimo riziką, nepaisant to, kad imamasi svarbių priemonių pagerinti mokesčių mokėjimą, įskaitant glaudesnę administracinį bendradarbiavimą, ypač dėl tarpvalstybinio sukčiavimo, susijusio su PVM. Be to, didžiąją dalį skelbiamo išlaidų apribojimo dar reikia teisiškai įgyvendinti. Atsižvelgiant į šį įvertinimą, Vyriausybė gali būti paraginta laikytis išpareigojimo imtis papildomų priemonių, kad deficitas neviršytų 3 % BVP ilgiau, nei planuojama. Be to, net jei viskas vyks, kaip prognozuojama, programoje numatyta biudžeto būklė neužtikrina pakankamos atsargumo dalies, kad nebūtų pažeista viršutinė biudžeto riba esant normaliems makroekonominiams svyravimams bent iki 2009 m. Be to, jos nepakanka, kad iki 2009 m. būtų pasiektas Stabilumo ir augimo pakto vidutinės trukmės tikslas — artimo subalansuotam biudžeto būklė, nepaisant deficito sumažėjimo beveik 4 procentiniais punktais BVP nuo 2005 m. iki 2009 m. Jautrumo tyrimu nustatyta, kad 2009 m. deficitas vis tiek būtų 3 % arba labai panašus esant nepalankiems makroekonominiams pokyčiams.
6. Skolos ir BVP santykis 2003 m. viršijo Sutartyje nustatytą 60 % BVP pamatinę vertę ir 2004 m. pakilo iki 61,9 %. Pagal atnaujintą programą 2005 m. skolos santykis pasieks 66,5 % BVP, tada pakils iki aukščiausio lygio — 67,8 % ir po to mažės iki 64,5 % 2009 m. Bendrosios skolos santykio raida taip pat gali būti ne tokia palanki, kaip prognozuojama, turint omenyje pavojus ekonominei veiklai ir biudžeto tikslams bei, kaip praityje, skolą didinančio atsargų ir srautų koregavimo, visų pirma finansinio turto kaupimo, tikimybę.
7. Atrodo, Portugalijai kyla tam tikras pavojus siekiant ilgalaikio viešųjų finansų tvarumo dėl numatomų biudžeto išlaidų, susijusių su senėjančia visuomene. Senėjančios visuomenės poveikį biudžetui turėtų sumažinti iki šiol įgyvendintos struktūrinės reformos priemonės, visų pirma pensijų ir sveikatos priežiūros srityse. Tačiau neatrodo, kad šių reformų pakaktų tvarumui užtikrinti. Siekiant šio tikslo, būtų naudingos atnaujintoje programoje nurodytos reformos, ypač dėl valstybės tarnautojų išėjimo į pensiją nuostatų, jei jos būtų visiškai įgyvendintos. Vyriausybė užsakė ataskaitą, kurioje turėtų būti įvertintas ilgalaikis socialinės apsaugos sistemos tvarumas.

8. Apskritai, atnaujintoje programoje nurodytos ekonominės politikos sritys iš dalies atitinka šaliai skirtas bendrąsias ekonominės politikos gaires viešųjų finansų srityje. Kaip rekomenduota, programoje numatoma, kad viešieji finansai bus konsoliduojami iš esmės išlaidų sąskaita, ir nesiremiama vienkartinėmis ar laikinomis priemonėmis. Jei bus laikomasi programos projekcijų, pagal jas taip pat tikimasi pakoreguoto pagal ciklą pirminio balanso (neskaitant vienkartinų ir laikinų priemonių) pagerėjimo daugiau kaip po 0,5 % BVP kasmet. Tačiau programoje neplanuojama deficito sumažinti mažiau kaip iki 3 % BVP anksčiau nei 2008 m., ir planuojamas išlaidų apribojimas nebus pakankama priemonė pasiekti Stabilumo ir augimo pakto vidutinės trukmės tikslo — artimo subalansuotam biudžeto būklės — iki programos laikotarpio pabaigos.
9. Atsižvelgdama į atnaujintoje stabilumo programoje pateiktus 2005 m. ir vėlesnių metų deficito ir skolos duomenis, birželio 22 d. Komisija pradėjo Portugalijai skirtą perviršinio deficito procedūrą. Taryba, priimdama sprendimą dėl perviršinio deficito susidarymo Portugalijoje, taip pat pateiks rekomendaciją perviršiniui deficitui ištaisyti — joje *inter alia* bus nustatytas perviršinio deficito ištaisymo terminas.

Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytą įvertinimą, Taryba laikosi nuomonės, kad Portugalija turėtų:

- i) griežtai įgyvendindama paskelbtas taisomąsias priemones, sumažinti biudžeto būklės blogėjimą 2005 m.;
- ii) 2006 m. imdamasi svarbių priemonių pasiekti, kad biudžeto deficitas žymiai mažėtų kiekvienais metais, ir ryžtingai vykdydama suplanuotas valstybės išlaidų mažinimo priemones, kuo greičiau tvariai ištaisyti perviršinį deficitą bei pasinaudoti bet kokia galimybe skubiau mažinti biudžeto deficitą, visų pirma sudaryti maržas, kurios būtų naudojamos mažesnio, nei prognozuota, augimo poveikiui biudžetui sušvelninti;
- iii) užtikrindama, kad skolos pokyčiai atspindėtų deficito mažinimo pažangą, ir vengdama skolą didinančių finansinių sandorių, nuolat tvirtai mažinti bendrosios skolos santykį;
- iv) kontroliuoti išlaidų raidą, jei įmanoma, pranešdama saistančias aukščiausias nustatytas konkrečių išlaidų kategorijų ribas, vykdant visapusišką reformų programą viešųjų finansų kokybei gerinti ir jų ilgalaikiam tvarumui užtikrinti;
- v) toliau tobulinti valdžios sektoriaus duomenų tvarkymą.

Pagrindinių makroekonominių ir biudžeto prognozių palyginimas

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Realus BVP (pokytis, %)	2005 m. birželio mėn. SP	1,0	0,8	1,4	2,2	2,6	3,0
	2005 m. balandžio mėn. KOM	1,0	1,1	1,7	—	—	—
	2004 m. sausio mėn. SP	1,0	2,5	2,8	3,0	—	—
SVKI infliacija (%)	2005 m. birželio mėn. SP	2,5	2,5	2,9	2,5	2,5	2,4
	2005 m. balandžio mėn. KOM	2,5	2,3	2,1	—	—	—
	2004 m. sausio mėn. SP	2,0	2,0	2,0	2,0	—	—
Valdžios sektoriaus balansas (% BVP)	2005 m. birželio mėn. SP	- 2,9	- 6,2	- 4,8	- 3,9	- 2,8	- 1,6
	2005 m. balandžio mėn. KOM	- 2,9	- 4,9	- 4,7	—	—	—
	2004 m. sausio mėn. SP (*)	- 2,8	- 2,2	- 1,6	- 1,1	—	—

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Pirminis balansas (% BVP)	2005 m. birželio mėn. SP	- 0,1	- 3,3	- 1,6	- 0,5	0,7	1,8
	2005 m. balandžio mėn. KOM	- 0,1	- 2,0	- 1,6	—	—	—
	2004 m. sausio mėn. SP	0,1	0,9	1,5	2,0	—	—
Pakoreguotas pagal ciklą balansas (% BVP)	2005 m. birželio mėn. SP ⁽¹⁾	- 2,2	- 5,3	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	2005 m. balandžio mėn. KOM	- 2,0	- 3,9	- 3,7	—	—	—
	2004 m. sausio mėn. SP ⁽¹⁾	- 1,7	- 1,3	- 0,9	- 0,7	—	—
Vienkartinės priemonės: (% BVP)	2005 m. birželio mėn. SP	2,3	0,2	0	0	0	0
	2005 m. balandžio mėn. KOM	2,3	0,3	0	—	—	—
Pakoreguotas pagal ciklą balansas, neskaitant vien- kartinių priemonių (% BVP)	2005 m. birželio mėn. SP ⁽¹⁾	- 4,5	- 5,5	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	2005 m. balandžio mėn. KOM	- 4,3	- 4,2	- 3,7	—	—	—
Bendroji valstybės skola (% BVP)	2005 m. birželio mėn. SP	61,9	66,5	67,5	67,8	66,8	64,5
	2005 m. balandžio mėn. KOM	61,9	66,2	68,5	—	—	—
	2004 m. sausio mėn. SP ^(*)	60,0	59,7	58,6	57,0	—	—

Pastaba:

(1) Komisijos tarnybų skaičiavimai remiantis programoje pateikta informacija.

(*) Įskaitant vienkartinės ir laikinas priemones.

Šaltiniai:

Stabilumo programos (SP); 2005 m. pavasario Komisijos tarnybų ekonominės prognozės (KOM); Komisijos tarnybų skaičiavimai.

KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾
2005 m. rugsėjo 16 d.

(2005/C 228/02)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,2243	SIT	Slovėnijos tolaras	239,46
JPY	Japonijos jena	135,78	SKK	Slovakijos krona	38,347
DKK	Danijos krona	7,4574	TRY	Turkijos lira	1,6420
GBP	Svaras sterlingas	0,67650	AUD	Australijos doleris	1,5933
SEK	Švedijos krona	9,3305	CAD	Kanados doleris	1,4487
CHF	Šveicarijos frankas	1,5510	HKD	Honkongo doleris	9,5008
ISK	Islandijos krona	75,83	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,7347
NOK	Norvegijos krona	7,7945	SGD	Singapūro doleris	2,0553
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 257,97
CYP	Kipro svaras	0,5729	ZAR	Pietų Afrikos randas	7,7981
CZK	Čekijos krona	29,073	CNY	Kinijos ženminbi juanis	9,9010
EEK	Estijos kronos	15,6466	HRK	Kroatijos kuna	7,4345
HUF	Vengrijos forintas	245,32	IDR	Indijos rupija	12 426,65
LTL	Lietuvos litas	3,4528	MYR	Malaizijos ringitas	4,615
LVL	Latvijos latas	0,6960	PHP	Filipinų pesas	68,775
MTL	Maltos lira	0,4293	RUB	Rusijos rublis	34,6980
PLN	Lenkijos zlotas	3,8827	THB	Tailando batas	50,178
RON	Rumunijos lėja	3,4754			

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Pranešimas apie tyrimo procedūros dėl kliūčių prekybai, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 3286/94, susidedančių iš Indijos taikomų priemonių ir veiksmų, darančių įtaką prekybai vynais ir spiritiniais gėrimais, inicijavimą.

(2005/C 228/03)

2005 m. liepos 20 d. Komisija gavo skundą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 3286/94⁽¹⁾ (toliau — Reglamentas) 4 straipsnį.

1. Skundo pateikėjai

Skundą pateikė CEEV (*Comité européen des entreprises vins*) kartu su CEPS (*Confédération européenne des producteurs de spiritueux/The European Spirits Organisation*).

CEPS yra Europos Sąjungos spiritinių gėrimų gamintojams atstovaujanti organizacija. 38 nacionalinės asociacijos, atstovaujantios 21 ES valstybės narės pramonei, yra CEPS narė. CEEV yra EB valstybių narių nacionalinėms prekybos asociacijoms atstovaujanti organizacija ES, kuri atstovauja vynų, aromatizuotų vynų, putojančių vynų, likerinių vynų ir kitų vynuoginių produktų pramonę ir (arba) prekybą. 12 valstybių narių ir Šveicarijos asociacijos yra CEEV narės.

CEEV ir CEPS yra asociacijos, veikiančios vienos ar daugiau Bendrijos įmonių vardu, kaip numatyta Reglamento 4 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 6 dalyje.

2. Prekė

ES prekės, kurioms poveikį daro Indijos priemonės, yra vynai, vermutai, aromatizuoti vynai ir spiritiniai gėrimai, klasifikuojami SS 2204, 2205, 2206 ir 2208 pozicijose. Jie apima neputojančius ir putojančius vynus, vermutus ir kitus spirituotus vynus, pavyzdžiui, portveiną ir cheresą, bei spiritinius gėrimus, distilijuojamus iš žemės ūkio kilmės žaliavų, pavyzdžiui, bren-džiai ir vyno spiritai, viskiai, džinas, degtinė, romas ir likeriai.

Tačiau tyrimas, kurį Komisija pradeda, taip pat gali apimti ir kitus produktus, ypač tuos, apie kuriuos suinteresuotosios šalys praneš per toliau nurodytus terminus (žr. 8 skyrių) ir nurodys, kad jiems poveikį darė tariami veiksmai.

⁽¹⁾ 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti tarptautinėmis prekybos taisyklėmis, ypač sudarytomis globojant Pasaulio prekybos organizacijai (PPO), suteiktų Bendrijos teisių įgyvendinimą (OL L 349, 1994 12 31, p. 71). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 356/95 (OL L 41, 1995 2 23, p. 3).

3. Objektas

Skunde didžiausias dėmesys skiriamas trims atskiriems Indijos teisinio režimo, taikomo importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams, aspektams:

(a) papildomas muitas

Pagal Indijos įstatymus 26 Indijos valstijų vyriausybės turi teisę taikyti akcizus alkoholiniams gėrimams. Akcizai iš esmės yra taikomi tik Indijoje apdorotiems produktams. Dėl šios priežasties akcizai iš esmės nėra taikomi išpilstytiems vynams ir spiritiniams gėrimams. Apmokestinama (26 Indijos valstijų vyriausybių taikomi tarifai smarkiai skiriasi) yra tik vietos produkcija ir importuojami nesusupa-kuoti produktai, kurie išpilstomi Indijoje.

Todėl pagal Muitų tarifo akto 3 skirsnį 2001 m. balandžio 1 d. pranešimu Nr. 37/2001 Indija, siekdama kompensuoti valstybės lygmeniu sumokėtus ar mokėtinus akcizus už vietos produkciją, įvedė federalinį papildomą muitą importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams. Pagal Muitų tarifo akto 3 skirsnį federalinis papildomas muitas turi būti lygiavertis akcizui, taikomam vietos produkcijai. Papildomas muitas nustatomas atsižvelgiant į *ad valorem* muitą ir jam taikomos skirtingos normos. Pagal 2003 m. kovo 1 d. munitinės pranešimą Nr. 32/2003 dabartinės papildomo muto normos, taikomos importuojamam vynu, yra trijų dydžių — 75 %, 50 % ir 20 % (atsižvelgiant į importo vertę), o spiritiniams gėrimams taikomos keturių dydžių normos — 150 %, 100 %, 50 % bei 25 % (taip pat atsižvelgiant į importo vertę).

(b) Valstijų akcizai ir mokesčiai

Kaip jau buvo aiškinta anksčiau, Indijos valstijos neturi teisės taikyti akcizus išpilstytiems vynams ir spiritiniams gėrimams. Tačiau skundo pateikėjai teigia, kad vis dėlto kai kurios valstijos prekybai importuotais vynais ir spiritiniais gėrimais taiko akcizus arba panašius mokesčius (pavadintus skirtingais pavadinimais ir skirtingų dydžių). Be to, pasak skundo pateikėjų, kai kurie iš šių mokesčių (akcizų ir kitų mokesčių) yra taikomi tik importuojamoms prekėms arba importuojamoms prekėms jie yra didesni nei vietos produkcijai.

(c) *Importo apribojimai, kuriuos taiko valstijos*

Skundo pateikėjai tvirtina, kad septynios Indijos valstijos importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams taiko *de facto* draudimo politiką.

4. Pareiškimai apie kliūtis prekybai

Skundo pateikėjai mano, kad 3 skyriuje aprašytos priemonės ir veiksmai sudaro kliūtis prekybai, kaip numatyta Reglamento 2 straipsnio 1 dalyje.

(a) *Papildomas muitas (PM)*

Visų pirma, skundo pateikėjai tvirtina, kad federalinis papildomas muitas turi būti laikomas importo muitu (arba kitokiu muitu ir rinkliava), kuris pažeidžia 1994 m. GATT II straipsnyje, siejant su Indijos tarifų sąrašu, nustatytus šios šalies išipareigojimus. Šiuo atžvilgiu skunde aiškinama, kad Indijos išipareigojimai PPO dėl tarifų ją ipareigoja vynams ir spiritiniams gėrimams taikyti ne didesnius kaip 150 % muitus ir privalomuosius mokėjimus. Visiems importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams yra taikomas 150 % (spiritiniams gėrimams) ir 100 % (vynams) pagrindinis muitas. Be šių normų, taikomas federalinis papildomas muitas. Taigi, kadangi federalinis papildomas muitas turi būti laikomas importo muitu (arba kitokiu muitu ar privalomuoju mokėjimu), bendra muito norma, taikoma visiems spiritiniams gėrimams ir vynams (išskyrus pačius brangiausius⁽¹⁾) viršija privalomą 150 % muito normą. Be to, skundo pateikėjai teigia, kad federalinis Papildomas muitas neturi būti laikomas „*lygiaverčiu vidaus mokesčiui*“, kaip apibrėžta II.2 straipsnio a punkte, ir todėl pagal šią nuostatą jo negalima pateisinti.

Antra, skundo pateikėjai tvirtina, kad dėl nustatyto federalinio papildomo muito importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams taikomas kur kas mažiau palankus režimas nei taikomas „panašioms“ (arba tiesiogiai konkuruojančioms arba pakeičiamoms) nacionalinės kilmės prekėms, tuo pažeidžiant 1994 m. GATT III.2 straipsnį. Dėl to skundo pateikėjai teigia, kad nors apskritai spiritiniams gėrimams valstijos ir netaiko akcizų, federalinio papildomo muito norma yra daug didesnė nei akcizo dydis, kuris daugelyje Indijos valstijų yra taikomas prekybai vietos produkcija. Be to, pasak skundo pateikėjų, importuojami vynai ir spiritiniai gėrimai per daug apmokestinami, jeigu federalinio PM normą ir kitus netiesioginius valstijų lygmeniu importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams taikomus mokes-

⁽¹⁾ T. y. vynai, importuojami CIF kaina, didesne nei 100 JAV dolerių už dėžę (12 butelių), kuriai taikomas mažiausias PM tarifas (20 % *ad valorem*).

čius palygintume su akcizų ir kitų valstijų lygmeniu vietos vynams ir spiritiniams gėrimams taikomų mokesčių dydžiu.

(b) *Valstijų akcizai ir mokesčiai*

Skundo pateikėjai teigia, kad nors Indijos valstijos ir neturi teisės importuojamiems išpilstytiems vynams ir spiritiniams gėrimams taikyti akcizų, kai kurios valstijos prekybai importuojamais vynais ir spiritiniais gėrimais vis dėlto taiko akcizus arba panašius mokesčius (pavadintus skirtingais pavadinimais ir skirtingų dydžių). Taigi tvirtinama, kad bent trylika Indijos valstijų taiko arba akcizus, arba kitus mokesčius, kurie gali būti laikomi alternatyviais pajamų gavimo iš importuojamų prekių šaltiniais, kadangi valstijos neturi teisės taikyti akcizų. Pasak skundo pateikėjų, kai kurie iš šių mokesčių (akcizų ir kitų mokesčių) arba taikomi tik importuojamoms prekėms, arba importuojamoms prekėms jie yra didesni nei vietos produkcijai, o tai prieštarauja 1994 m. GATT III.2 straipsniui.

(c) *Importo apribojimai, kuriuos taiko valstijos*

Skundo pateikėjai tvirtina, kad septynios Indijos valstijos importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams vykdo *de facto* draudimo politiką, o tai prieštarauja 1994 m. GATT III.4 arba XI.1 straipsniams.

Vadovaudamasi pateikta faktine informacija ir pateiktais įrodymais Komisija sutinka, kad skunde yra pakankamai *prima facie* įrodymų apie kliūčių prekybai, kaip apibrėžta Reglamento 2 straipsnio 1 dalyje, buvimą.

5. Pareiškimai apie kliūtis prekybai

Remiantis preliminariais International Wine & Spirits Record (IWSR) duomenimis, 2004 m. Indijoje buvo suvartota 87 mln. 9 litrų talpos dėžių firminiu ženklu pažymėtų vakarietišku spiritinių gėrimų ir dėl to ši šalis yra viena didžiausių spiritinių gėrimų rinkų pasaulyje. Į šiuos duomenis įtraukta apie 550 000 importuojamų spiritinių gėrimų dėžių, o kita dalis (99,4 %) susideda iš šalies viduje pagaminto „Indian Made Foreign Liquor“ (IMFL — Indijoje pagamintas užsienietiškas likeris). 2004 m. ES spiritinių gėrimų eksporto į Indiją vertė siekė apie 23 211 000 EUR.

Per pastarąjį dešimtmetį Indijos vyno rinka nors ir lėtai, bet nuolat auga. Remiantis preliminariais duomenimis, 2004 m. ši rinka buvo įvertinta 667 000 devynių litrų talpos dėžėmis, iš kurių 96 000 arba 14 % buvo importuotos. 2004 m. ES vynu eksporto į Indiją vertė siekė apie 4 167 000 EUR.

Skundo pateikėjai teigia, kad skunde išdėstyti veiksmai trukdo pateikti į Indijos rinką, importuojamiems vynams ir spiritiniams gėrimams sukuria nepalankias konkurencijos sąlygas palyginti su vietos produkcija ir užkirta kelią natūraliam importuojamų vynų ir spiritinių gėrimų vartojimo Indijoje augimui.

Dėl to skundo pateikėjai nurodo, kad 2001 m. panaikinus federalinius kiekybinius importo apribojimus ir juos pakeitus šiame skunde išdėstytais veiksmais, spiritinių gėrimų importo kiekis per 2001 m. balandžio — rugpjūčio mėn. palyginti su tuo pačiu laikotarpiu ankstesniais metais sumažėjo maždaug 60–70 %, kadangi turistams skirtoms prekėms buvo nustatyta finansinė prievolė, kuri dėl kainos padidėjimo šias prekes išstūmė iš rinkos. Skundo pateikėjai taip pat nurodo, kad prekėms, parduodamoms tam tikrų klasių viešbučiuose ir restoranuose, suteikus lengvatas importuojamų vynų ir spiritinių gėrimų kiekis smarkiai padidėjo. Tai rodo, kad šiame skunde išdėstytos mokesčių priemonės trukdo ES vynams ir spiritiniams gėrimams labiau įsiskverbti į Indijos vidaus rinką.

Be to, skundo pateikėjai nurodo duomenis apie importuojamų spiritinių gėrimų tipinį įsiskverbimą į kitų besivystančių, į Indiją daugiaž panašių šalių rinką ir tai parodo, kad Indijoje ES spiritinių gėrimų pramonei sudarytos kliūtys yra itin problematiškos.

Komisija mano, kad skunde yra pateikta pakankamai *prima facie* įrodymų dėl neigiamo poveikio prekybai, kaip apibrėžta Reglamento 2 straipsnio 4 dalyje.

6. Bendrijos interesai

Kaip nurodo CEPS, ES spiritinių gėrimų pramonė kasmet į daugiau nei 150 šalių prekių eksportuoja už maždaug 5 mlrd. EUR. Spiritinių gėrimų sektoriuje tiesiogiai dirba apie 50 000 darbuotojų, o netiesiogiai — apie 250 000. ES vyno eksporto į trečiąsias šalis vertė siekia 4,5 mlrd. EUR., t.y. 12, 5 mlrd. hektolitru (hl).

Komisijos nuomone, mūsų eksporto pramonės šakoms itin svarbu užtikrinti vienodas veiklos sąlygas trečiųjų šalių rinkose, ypač vidaus mokesčių atžvilgiu. Tarifinės apsaugos neturėtų

pakeisti kitos protekcionistinės kliūtys, pažeidžiančios tarptautinius išipareigojimus. Tai yra ypač svarbu alkoholinių gėrimų atveju, nes jiems paprastai taikoma didelė mokesčių našta, susidedanti iš akcizų ir pridėtinės vertės mokesčių.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, manoma, kad dėl Bendrijos interesų reikia pradėti tyrimo procedūrą.

7. Procedūra

Po reikiamų konsultacijų su Reglamentu įsteigtu patariamuoju komitetu nusprendus, kad yra pakankamai įrodymų, pateisinančių tyrimo procedūros, kuria siekiama išsiaiškinti susijusių teisinius ir faktinius klausimus, inicijavimą ir patvirtinančių, kad tokiu būdu būtų ginami Bendrijos interesai, Komisija inicijavo tyrimą pagal Reglamento 8 straipsnio nuostatas.

Suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save ir raštu išsakyti savo nuomonę į konkrečius skunde pateiktus klausimus bei pateikti įrodymus.

Be to, Komisija išklausys pranešime apie save raštu tokį pageidavimą išreiškusias šalis, jeigu jos yra tiesiogiai susijusios su tyrimo rezultatu.

Šis pranešimas yra skelbiamas pagal Reglamento 8 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas.

8. Terminas

Visa su šiuo klausimu susijusi informacija ir visi prašymai išklausti turi Komisiją pasiekti ne vėliau, kaip per 30 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo dienos ir turi būti siunčiami raštu šiuo adresu:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Faksas (32 2) 299 32 64

Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis

Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja

(2005/C 228/04)

(Tekstas svarbus EEE)

Sprendimo priėmimo data: 2005 1 19

Pavadinimas: Gibraltaro nuo mokesčių atleistos įmonės

Tikslas: Ofšorinės įmonės

Teisinis pagrindas: The Companies (Taxation and Concessions) Ordinance, 1967

Trukmė: Neribota

Kita informacija: Pagal EB sutarties 88 straipsnio 1 dalį Komisija nusprendė pasiūlyti atitinkamas priemones pagalbos schemai Nr. E 7/2002 — Jungtinė Karalystė: Gibraltaro nuo mokesčių atleistos įmonės.

Atitinkamos priemonės buvo priimtos 2005 m. vasario 18 d

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Pagalbos intensyvumas arba suma: Pagalba pradinėms investicijoms — iki 50 % grynosios pagalbos ekvivalento (NGE) reikalavimus atitinkančių išlaidų ir 15 procentinių punktų bruto priedas MVĮ;

Kitoms investicijoms — maksimali pagalba, kaip ir pradinėms investicijoms, pridedant 10 % grynosios pagalbos ekvivalento (NGE) (15 procentinių punktų bruto priedas MVĮ); iki 50 % grynosios pagalbos ekvivalento (NGE) reikalavimus atitinkančių išlaidų arba iki 40 % grynosios pagalbos ekvivalento (NGE) (pridedant 10 %) ir 10 procentinių punktų bruto priedas MVĮ

Trukmė: Nuo 2005 m. iki 2006 12 31

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Sprendimo data: 2005 6 1

Valstybė narė: Lenkija (visa Lenkijos teritorija teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros (TSVN) 2 lygiu)

Pagalbos numeris: N 20/2005

Pavadinimas: Regioninės ir horizontalios pagalbos schema, kuria siekiama sumažinti medžiagų išsiskyrimą iš kurų deginančių šaltinių

Tikslas: Regioninė pagalba ir pagalba aplinkai. *Pastabos:* Pagalba naujoms investicijoms. Pagalba investicijoms, išskyrus pradines

Teisinis pagrindas: Z dnia 20 kwietnia 2004. o Narodowym Planie Rozwoju, Art. 31 ust 3, Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206;

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie udzielania pomocy na wspieranie inwestycji służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Biudžetas: 489,8 mln. PLN iš Europos regioninės plėtros fondo lėšų ir 163,3 mln. PLN iš nacionalinės pagalbos lėšų

102,3 mln. EUR iš Europos regioninės plėtros fondo lėšų ir 34,1 mln. EUR iš nacionalinės pagalbos lėšų

Priėmimo data: 2005 7 27

Valstybė narė: Nyderlandai

Pagalbos numeris: N 85/2005

Pavadinimas: „Dirvožemio atkūrimas užterštose pramonės vietose“.

Dabartinio pagalbos projekto N 520/2001 pratęsimas ir pakeitimas

Tikslas: Skirti subsidijas užterštų pramonės vietų atkūrimui

Teisinis pagrindas: „Besluit financiële bepalingen bodemsanering“

Biudžetas: 1,13 mlrd. EUR subsidija

Intensyvumas arba suma: nuo 15 % iki 60 % (MVĮ — 70 %)

Trukmė: Iki 2007 12 31

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Patvirtinimo data: 31 8 2004

Valstybė narė: Ispanija

Pagalbos Nr.: N 252/2004

Pavadinimas: Programa, skirta žmogiškųjų išteklių skatinimui MTTP

Tikslas: Moksliniai tyrimai ir technologijų plėtra (Visi sektoriai)

Teisinis pagrindas: Orden ministerial del Ministerio de Educación y Ciencia: „Orden CTE XXX, por la que se establecen las bases y se hace pública la convocatoria del Programa Torres Quevedo para facilitar la incorporación de personal de I+D (doctores y tecnólogos) a empresas, centros tecnológicos y asociaciones empresariales“

Biudžetas: 33 600 000 EUR

Intensyvumas arba suma: Pramonės moksliniam tyrimams didžiausias bendras pagalbos intensyvumas yra 50 %. Pasirengimo veikti konkurencinėje aplinkoje vystymo veiklai didžiausias bendras pagalbos intensyvumas yra 25 %. Papildomas 10 % priedas, skirtas MVĮ. Galimybių studijoms, reikalingoms prieš pradėdant pramonės tyrimų projektus ir Pasirengimo veikti konkurencinėje aplinkoje vystymo veiklai didžiausi bendri pagalbos intensyvumai atitinkamai sudaro 75 % ir 50 %. Papildomas 10 % priedas, skirtas regionams, kuriems taikomas 87 straipsnio 3 dalies a) punktas

Trukmė: Nuo 2004 7 1 iki 2007 12 31

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/

Priėmimo data: 2005 7 20

Valstybės narės: Nyderlandai

Pagalbos Nr.: N 253/2005

Pavadinimas: Sprendimo dėl pagalbos Nr. Garantija

Tikslas: Laivų statyba

Teisinis pagrindas: Besluit houdende regels inzake de verstrekking van borgstellingen ter zake van kredieten voor scheepsnieuwbouw (gebaseerd op Kaderwet EZ subsidies)

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/

Sprendimo priėmimo data: 2002 10 16

Valstybė narė: Jungtinė Karalystė — Škotija

Pagalbos Nr.: N 317/2002

Pavadinimas: Parama Škotijos ūkiui — Nustatyta plėtros schema

Tikslas: Scottish Property Support — Bespoke Development Scheme

Teisinis pagrindas: Enterprise and New Towns (Scotland) Act 1990, as amended on 1 April 2001 by Scottish Statutory Instrument 2001 N°126. Local Government Act 1973. Section 171 of Local Government Act etc (Scotland) Act 1994

Biudžetas: 20–23 mln. GBP kasmet

Pagalbos intensyvumas arba suma: Didžiausias intensyvumas pagal Reglamentą (EB) Nr. 70/2001

Trukmė: Iki 2006 12 31

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/

Sprendimo priėmimo data: 2004 12 9

Valstybė narė: Prancūzija

Pagalbos Nr.: N 359/2004

Pavadinimas: Režimo „Martinika 2000–2006: subsidijos palūkanoms“ pakeitimas

Teisinis pagrindas: DOCUP 2000-2006 Martinique

Tikslas: Pagalbos schemas tikslas yra pagerinti vietinių MVĮ rentabilumą sumažinant mokesčius investiciniams projektams

Biudžetas: 3 260 000 EUR

Trukmė: iki 2006 m. pabaigos

Kita informacija: Pakeitimas bus vykdomas išplečiant pagalbos režimą į visus sektorius, išskyrus jautrius žvejybos ir žemės ūkio sektorius, ir sumažinant biudžetą

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/

Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis

Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja

(2005/C 228/05)

Sprendimo data: 2005 5 11

Valstybė narė: Lenkija (Łódzkie)

Pagalbos numeris: N 90/2005

Pavadinimas: Regioninės pagalbos schema Lodzės miesto įmonininkams

Teisinis pagrindas: Art. 18 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U. Dz 2001 r. Nr 142 poz 1591 z późn. zm.; Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991, Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 z późn. zm.; Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łódzi

Tikslas: Regioninė pagalba.

Pastabos: Pagalba naujoms investicijoms ir darbo vietų kūrimui, susijusiam su investicijomis

Biudžetas: 6 000 000 PLN (1 500 000 EUR)

Pagalbos intensyvumas arba suma: Bruto: 50 %.

Pastabos: 15 % priedas MVĮ; 30 % iš 50 % investicijoms į automobilių sektorių, kuriam pagalbos suma > 5 mln. EUR

Trukmė: Nuo 2005 iki 2006 12 31

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/

Trukmė: 7 metai

Kita informacija: metinis pranešimas 2007 ir 2010 metams bei metinė ataskaita. 2004 m. ataskaita turi būti pateikta iki 2005 m. gruodžio 31 d.

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/

Sprendimo priėmimo data: 2005 6 7

Valstybė narė: Slovakijos Respublika

Pagalbos Nr.: N 168/2005

Pavadinimas: valstybės pagalba *Hornonitrianske bane Prievidza*

Tikslas: perimti įsipareigojimai anglies sektoriuje

Teisinis pagrindas: Zákon SR c.523/2004; Smernica MH SR c. 10/2003; Smernica MH SR c. 231/1999; Výnos c. 1/2005 MH SR

Biudžetas: 24 000 000 SKK (630 651 EUR)

Pagalbos intensyvumas arba suma: 24 000 000 SKK (630 651 EUR)

Trukmė: 2004 m.

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/

Sprendimo priėmimo data: 22 6 2005

Valstybė narė: Vengrija

Pagalbos Nr.: N 92/2005

Pavadinimas: Vengrijos anglies pramonės restruktūrizavimo planas 2004–2010 m.

Tikslas: Anglies pramonės tiekiamos energijos saugumas

Teisinis pagrindas: A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet

Biudžetas: 6,43 milijonai forintų (255 milijonai EUR)

Pagalbos intensyvumas arba suma: 6,43 milijonai forintų (255 milijonai EUR)

Sprendimo priėmimo data: 2005 6 22

Valstybė narė: Vokietija

Pagalbos Nr.: N 320/2004

Pavadinimas: Vokietijos anglies pramonės restruktūrizavimo planas 2006–2010 m.

Tikslas: Energijos tiekimo saugumas dėl anglies gamybos

Teisinis pagrindas: Haushaltsgesetz 2004; Gesetz ueber die Bergmannsprämie von 1956

Biudžetas: 12 mlrd. EUR

Pagalbos intensyvumas arba suma: 12 mlrd. EUR

Trukmė: 5 metai

Kita informacija: metinis pranešimas ir metinė ataskaita

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Sprendimo priėmimo data: 2005 6 14

Valstybė narė: Italija (Friulio — Venecijos Džulijos)

Pagalbos Nr.: N 433/2004

Pavadinimas: Parama įmonėms aplinkos apsaugos srityje

Tikslas: Šios pagalbos schemos tikslas — pagerinti aplinkos apsaugą mažinant išmetamų teršalų kiekį ir triukšmą bei mažinant pramonines atliekas panaudojant jas gamyboje

Teisinis pagrindas: Deliberazione della Giunta regionale n. 1002 del 22 aprile 2004. „L.R. 18/2003, art.1. Regolamento concernente modalità e criteri per la concessione di contributi finalizzati alla tutela dell'ambiente“

Biudžetas: 0,761 mln. EUR

Pagalbos intensyvumas arba suma: 15 % reikalavimus atitinkančių išlaidų MVĮ, kad jos atitiktų privalomas naujas Bendrijos normas per trejus metus nuo jų priėmimo.

30 % reikalavimus atitinkančių išlaidų investicijoms, kurios viršija Bendrijos normas (+ 5 % 87 straipsnio 3 dalies c) punkte numatytooms zonoms arba + 10 % MVĮ)

Trukmė: 2005 m. gruodžio 31 d.

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Sprendimo priėmimo data: 2005 3 16

Valstybė narė: Austrija

Pagalbos Nr.: N 622/2003

Pavadinimas: Digitalisierungsfonds

Tikslas: Remti ir skatinti Austrijoje skaitmeninio perdavimo transliavimo technologijas ir perėjimą nuo analoginės prie skaitmeninės televizijos

Teisinis pagrindas: KommAustria-Gesetz (KOG) BgBl. I, Nr.32/2001 idF BgBl. I, Nr. 71/2003, §§ 9a — 9e und Richtlinien über die Förderung von Projekten durch den Digitalisierungsfonds (Fassung vom 2 9 2004) in Verbindung mit § 21 Privatfernsehgesetz (PrTV-G). Die letzten Änderungen wurden durch das Bundesgesetz, mit dem das Privatradiogesetz, das Privatfernsehgesetz (PrTV-G), das KommAustria-Gesetz und das ORF-Gesetz geändert werden sowie das Fernsehsignalgesetz aufgehoben wird (veröffentlicht am 30 7 2004 unter BgBl. I Nr. 97/2004 und in Kraft getreten am 1 8 2004) eingeführt

Biudžetas: 7,5 mln. EUR kasmet

Intensyvumas arba suma: 50 %

Trukmė: Nenustatyta, bus peržiūrėta po 2 metų, projektų finansavimo laikotarpis apribotas *de facto*

Kita informacija: Priemonės rūšis: Pagalba.

Galutiniai biudžetai ir pagalbos sumos priklausys nuo kvietimo teikti paraiškas ir gaunamų valstybės lėšų

Sprendimo autentišką tekstą be konfidencialių duomenų galima rasti adresu:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

VALSTYBĖS PAGALBA — PRANCŪZIJA

Valstybės pagalba C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) — Pagalba skerdenų perdirbimo sektoriui 2003 m.

Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(2005/C 228/06)

2005 m. liepos 5 d. laiške, pateikiamame po šios santraukos kalba, kuria dokumentas yra autentiškas, Komisija pranešė Prancūzijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl minėtos pagalbos.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir toliau pridodamo laiško paskelbimo dienos suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabų apie pagalbą, dėl kurios Komisija pradeda procedūrą, adresu:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture et du développement rural
Direction H2
Bureau: Loi 130 5/128
B-1049 Bruxelles
Faks. (32 2) 296 76 72.

Šios pastabos bus perduotos Prancūzijai. Pastabas pateikiančios suinteresuotosios šalys gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jų tapatybės.

SANTRAUKA

1996 m. gruodžio 26 d. Prancūzijos įstatymas Nr. 96-1139 dėl gyvūnų lavonų rinkimo ir naikinimo bei dėl skerdyklų atliekų numato atleisti nuo mokesčio mažmenine mėsos prekyba užsiimančias įmones, kurių metinė apyvarta neviršija 5 milijonų Prancūzijos frankų⁽¹⁾. Šis atleidimas taikomas priklausomai nuo bendro pardavimo skaičiaus, o ne nuo mėsos pardavimo apyvartos. Komisijos duomenimis informaciją, toks atleidimas nuo mokesčio toliau buvo taikomas 2003 m.; dėl jo priimtas šis sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

Vertinimas

Šiuo metu skirtos pagalbos suderinamumas su bendrąja rinka yra abejotinas dėl tokių priežasčių:

- Panašu, kad dėl atleidimo nuo mokesčio už skerdeną šiuo metu valstybė netenka pajamų, ir kad atleidimas nėra pateisinamas mokesčių sistemos požiūriu. Komisijos duomenimis, atleidimas nuo mokesčio taikomas priklausomai nuo bendrojo pardavimų skaičiaus, o ne nuo mėsos pardavimo apyvartos. Todėl atrodytų, kad šio etapo metu toks atleidimas nuo mokesčių pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį gali būti laikomas valstybės pagalba.
- Panašu, kad aptariamam atleidimu nuo mokesčio pagalbos gavėjai neskatinami ir negauna jokių kompensacijų. Todėl, nebent Bendrijos teisės aktuose ar gairėse būtų aiškiai numatyta išimčių, vienašalė valstybės pagalba, skirta tiesiog gamintojų finansinei padėčiai pagerinti, bet kuria visai

(¹) Ši riba, anksčiau sudariusi 2,5 mln. Prancūzijos frankų, 2001 m. buvo padidinta iki 5 mln. Prancūzijos frankų.

neprisidedama prie sektoriaus plėtros, ir ypač pagalba, suteikiama remiantis tik kaina, kokybe, gamybos vienetu ar gamybos būdų vienetu, yra laikoma pagalba veiklai, nesuderinama su bendrąja rinka.

LAIŠKO TEKSTAS

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les mesures citées en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, pour la partie concernant l'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage.

I. PROCÉDURE

1. Par lettre du 7 novembre 2003, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, la mesure citée en objet.
2. La notification originale concernait, d'un côté, des aides octroyées en 2003 et, d'un autre côté, des aides envisagées à partir de 2004. Du fait qu'une partie des aides avait déjà été octroyée, la Commission a décidé à l'époque de scinder le dossier. Ainsi, seule l'aide concernant l'année 2003 fait l'objet d'examen dans le cadre de la présente décision.

3. La taxe d'équarrissage a été supprimée à partir du 1er janvier 2004. Le financement du SPE est désormais garanti par le fruit d'une "taxe d'abattage", vis-à-vis laquelle la Commission n'a pas soulevé d'objection^(?).
4. Dans le cadre de l'instruction de ce dossier, les autorités françaises ont envoyé à la Commission des informations pertinentes aussi pour le cas d'espèce, notamment par lettre du 29 décembre 2003.
5. Aucune aide en faveur des entreprises d'équarrissage réalisant le service public de l'équarrissage en France n'a été notifiée. La Commission n'examine pas, dans le cadre de la présente décision, les éventuelles aides qui pourraient exister en faveur des entreprises d'équarrissage.
6. Par lettre du 18 janvier 2002, les autorités françaises avaient notifié un régime d'aides d'État concernant le financement des déchets animaux, lequel a été enregistré sous le n° d'aide N 16/2002, devenue par la suite NN 44/2002. Des informations actualisées sur ce régime d'aides ont été incluses dans la présente notification. Toutefois, ce régime fera l'objet d'un examen dans le cadre d'une autre décision.
7. Par lettre du 7 avril 2005, enregistrée le 12 avril 2005, les autorités françaises ont soumis des informations complémentaires, demandées par la Commission par lettre du 4 mars 2005.

II. DESCRIPTION

8. Il s'agit du financement, pour l'année 2003, du service public de l'équarrissage (SPE) et de la destruction des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale.
9. Le SPE était financé par la taxe d'équarrissage, instituée par l'article 302 bis ZD du Code général des impôts français, issu de l'article 1er de la Loi française n° 96-1139 du 26 décembre 1996, relative à la collecte et à l'élimination des cadavres d'animaux et des déchets d'abattoirs (par après: Loi de 1996).
10. La taxe d'équarrissage porte sur les achats de viande et d'autres produits spécifiés par toute personne qui réalise des ventes au détail de ces produits. La taxe est en principe due par toute personne qui réalise des ventes au détail. Son assiette est constituée par la valeur hors taxe sur la valeur ajoutée (TVA) des achats de toute provenance:
- de viandes et abats, frais ou cuits, réfrigérés ou congelés, de volaille, de lapin, de gibier ou d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et des espèces chevaline, asine et de leurs croisements;
- de salaisons, produits de charcuterie, saindoux, conserves de viandes et abats transformés;
- d'aliments pour animaux à base de viandes et d'abats.
11. Les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente est inférieur à 2 500 000 francs français (FRF)⁽³⁾ (381 122 euros) hors TVA sont exonérées de la taxe. Les taux d'imposition de la taxe sont fixés, par tranche d'achats mensuels hors TVA, à 0,5 % jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 0,9 % au-delà de 125 000 FRF. L'article 35 de la loi de finances rectificative pour 2000 (loi n° 2000-1353 du 30 décembre 2000) a apporté certaines modifications au mécanisme de la taxe d'équarrissage, entrées en vigueur le 1er janvier 2001. Ces modifications visaient à contrecarrer les effets de la crise de l'ESB, et les surcoûts qui en dérivent. Dès lors, l'assiette de la taxe a été aussi élargie aux "autres produits à base de viande". Le taux de la taxe a été désormais fixé à 2,1 % pour la tranche d'achats mensuels jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 3,9 % au-delà de 125 000 FRF. En outre, toutes les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente était inférieur à 5 000 000 FRF (762 245 euros) hors TVA ont été désormais exonérées de la taxe.
12. Initialement, c'est à dire, à partir du 1er janvier 1997, le produit de la taxe a été affecté à un fonds spécialement créé à cet effet, ayant pour objet de financer le service de collecte et d'élimination des cadavres d'animaux et de saisies d'abattoirs reconnus impropres à la consommation humaine et animale, c'est à dire les activités définies comme mission de service public par l'article 264 du Code rural mentionné plus haut. Le fonds était géré par le Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
13. Depuis le 1er janvier 2001, le produit de la taxe d'équarrissage est directement affecté au budget général de l'État, et plus au fond créé à cet effet. Pour l'année 2003, les crédits ont été ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales par le décret n° 2002-1580 du 30 décembre 2002 portant application de la loi de finances pour 2003. Ils sont inscrits en tant que dépenses ordinaires de ce ministère, au titre IV, Interventions publiques, 4ème partie, actions économique, encouragements et interventions. Pour l'année 2003, le produit de cette taxe a été évalué à 550 millions d'euros.
14. La notification de 2003 prévoit des aides pour le stockage et la destruction des farines animales, ainsi que des aides pour le transport et la destruction d'animaux trouvés morts et des déchets d'abattoir. En plus, la loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 5 millions FRF⁽⁴⁾. Cette exonération, selon les informations à disposition de la Commission, a continué à opérer en 2003; elle sera donc analysée dans le cadre de la présente décision.

^(?) Aide d'État n° N 515/2003, lettre aux autorités françaises n° C(2004) 936 fin du 30 mars 2004.

⁽³⁾ Sur la base de 1 FRF = 0,15 euro.

⁽⁴⁾ Ce seuil, originellement de 2,5 millions FRF, a été augmenté à 5 millions FRF en 2001.

II.a) Farines animales et déchets d'abattoir

janvier 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 46 EUR/tonne de déchets et sous-produits;

15. Concernant les farines animales, l'indemnisation des entreprises productrices et destructrices de farines d'origine animale s'effectue en 2003 selon les modalités suivantes:

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale à destination d'une entreprise autorisée pour l'incinération des déchets animaux: à compter du 1er janvier 2003, 185 EUR/tonne de farine; à compter du 1er mars 2003, 100 EUR; et à compter du 1er septembre 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 40 EUR;

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale vers un lieu de stockage public (avec l'accord de l'État): à compter du 1er janvier 2003, 145 EUR/tonne de farine; du 1er mars au 31 août 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 60 EUR;

— pour les entreprises détruisant les déchets sans produire de farines (incinération des déchets): à compter du 1er

— pour les entreprises d'incinération de farines: à compter du 1er janvier 2003, 77 EUR/tonne de farine.

16. Concernant les déchets d'abattoir, les coûts de stockage de ces déchets se sont élevés à 40,5 millions d'euros jusqu'à 2003. Ces dépenses incluent la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. Elles ont fait l'objet de marchés publics ou de réquisitions, au niveau des départements. Ces coûts ont été pris en charge à 100 % par l'État.

17. En 2003, les coûts totale de collecte, de transformation et d'incinération des déchets d'abattoirs se sont élevés à 359,5 millions d'euros. La prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros, comme détaillé ci-dessous.

Part de l'État		Part des entreprises	
service public de l'équarrissage (réquisitions)	74 millions EUR	sous-produits de catégories 1 et 2 du règlement (CE) n° 1774/2002, non pris en charge dans le cadre du SPE, facturation directe: 210 000 tonnes × 180 EUR/t	38 millions EUR
farines bas risque produites et éliminées en 2003	66,5 millions EUR	élimination des déchets de catégorie 3 non valorisés (part prise en charge par les entreprises du fait de la dégressivité des indemnisations réduites à 0 en 2004)	150 millions EUR
farines bas risque produites et entreposées en 2003 éliminées ultérieurement	7 millions EUR	déchets d'abattoirs relevant du SPE pour le dernier trimestre 2003, non pris en charge par l'État en 2003 mais payé par la filière en 2004 selon le nouveau dispositif mis en place	24 millions EUR
Total Etat	147,5 millions EUR	Total entreprises	212 millions EUR

18. Ces mesures sont financées par des crédits ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales au titre des dépenses ordinaires du budget de ce ministère.

19. Il a été mis fin au versement de ces aides au plus tard à compter du 1er janvier 2004.

20. Les autorités françaises ne versent pas d'aides à la prise en charge des tests ESB et EST qui sont assumés par les professionnels de la filière.

lectés et éliminés dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE) institué par la loi de 1996 ⁽⁵⁾.

22. S'agissant des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles, le coût total de leur élimination s'est élevé à 137 millions d'euros en 2003. Il ne fait pas l'objet de facturation directe mais est pris en charge à 100 % par les pouvoirs publics dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE).

23. Les autorités françaises ont précisé que certaines données chiffrées mentionnées dans leur lettre de réponse (concernant les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts) sont encore susceptibles d'être ajustées dans des proportions minimales qui ne remettront pas en cause les masses globales concernées.

II.b) Animaux trouvés morts

21. Les sous-produits qui présentent les risques sanitaires les plus importants, particulièrement ceux qui relèvent de la catégorie 1 du règlement (CE) n° 1774/2000, notamment les cadavres d'animaux et les déchets d'abattoirs, sont col-

⁽⁵⁾ En effet, en application de l'article L.226-1 du code rural, "la collecte et l'élimination des cadavres d'animaux, celles des viandes, abats et sous-produits animaux saisis à l'abattoir reconnus impropres à la consommation humaine et animale, ainsi que celles des matériels présentant un risque spécifique au regard des encéphalopathies spongiformes subaiguës transmissibles, dénommés matériels à risque spécifié et dont la liste est arrêtée par le ministre chargé de l'agriculture, constituent une mission de service public qui relève de la compétence de l'État".

II.c) Aide pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage

24. La loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 2,5 millions FRF (ce seuil a ensuite été augmenté à 5 millions FRF en 2001). Cette exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
25. D'après les informations en possession de la Commission, cette exonération du paiement de la taxe d'équarrissage a continué à opérer encore en 2003.

III. APPRÉCIATION

III.1. Existence de l'aide

26. Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
27. Il apparaît que les aides pour l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que pour la collecte et destruction des farines animales et des déchets d'abattoir ont été financé par le budget de l'État (comme spécifié au point III.2 c), elles apportent des bénéfices à certaines entreprises agricole qui auraient dû disposer de ces déchets et faussent au menace de fausser la concurrence. Ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur concerné est ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, pourtant, sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre. En 2003, en France on élevait 19 200 400 bovins, 15 250 700 porcs, 8 962 500 ovins et 1 228 800 caprins ⁽⁶⁾.
28. Il s'agit donc des mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité ⁽⁷⁾.
29. Les articles 87 à 89 du traité sont rendus applicables dans le secteur de la viande de porc par l'article 21 du règlement (CEE) n° 2759/75 du Conseil ⁽⁸⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande bovine par l'article 40 du règlement (CE) n° 1254/1999 du Conseil ⁽⁹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Avant l'adoption de ce dernier, ils étaient rendus applica-

bles dans le même secteur par l'article 24 du règlement (CEE) n° 805/68 du Conseil ⁽¹⁰⁾. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande de volaille par l'article 19 du règlement (CEE) n° 2777/75 du Conseil ⁽¹¹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits.

30. L'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage semble, à ce stade, impliquer une perte de ressources pour l'État et ne semble pas, à ce stade, justifiée par la nature et l'économie du système fiscal qui a comme objectif d'assurer les recettes de l'État. En effet, selon les informations dont dispose la Commission, l'exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
31. Comme la taxe d'équarrissage est calculée sur la valeur des produits sur base de viande, il ne semble pas justifié d'exonérer du paiement de la taxe une entreprise avec un chiffre d'affaires plus élevé en termes de ventes de viande, tandis que son concurrent, qui réaliserait un chiffre d'affaires inférieur avec les produits à base de viande, serait soumis à la taxe.
32. En conséquence, ladite exonération semble, à ce stade, constituer un avantage sélectif. Il s'agirait ainsi d'une aide en faveur des vendeurs exonérés qui trouvent leur charge fiscale allégée. Sur base des chiffres concernant le commerce de viande donnés ci-dessous, la Commission conclut, à ce stade, que l'exemption en 2003 de la taxe en faveur des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF est un avantage susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
33. À ce stade, la Commission ne peut pas exclure un impact de l'exonération de la taxe sur les échanges entre États membres, notamment dans des zones frontalières.
34. L'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF semble donc constituer une aide d'État aux termes de l'article 87.1 du traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

35. L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
36. La Commission, doit signaler, au préalable, que les aides d'État en question pour l'année 2003 ont été mises en exécution avant que la Commission ait pu se prononcer sur leur compatibilité avec les règles de concurrence applicables. Du fait que les mesures mises en exécution par la France contiennent des éléments d'aide d'État, il s'ensuit qu'il s'agit d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens du traité.

⁽⁶⁾ Source Eurostat.

⁽⁷⁾ La Cour de justice a déjà eu à trancher sur le service public de l'équarrissage français dans le cadre de l'affaire GEMO.

⁽⁸⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

⁽⁹⁾ JO L 160 du 26.6.1999.

⁽¹⁰⁾ JO L 148 du 28.6.1968.

⁽¹¹⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

37. D'après le point 23.3 des lignes directrices agricoles ⁽¹²⁾, toute aide illégale au sens de l'article 1er (f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.
38. Les mesures financées par les autorités françaises sont: le stockage et élimination des farines animales, l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles et la collecte, la transformation et l'élimination des déchets d'abattoir. En plus, l'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF doit, elle aussi, être évaluée à la lumière des règles sur les aides d'État dans le secteur agricole.
39. La Commission a adopté, en 2002, les Lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État liées aux tests EST, aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs ⁽¹³⁾ (ci-après les lignes directrices EST). Ces lignes directrices sont applicables depuis le 1er janvier 2003. Les farines animales produites ainsi que les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts concernent l'année 2003. Le stockage des farines animales peut concerner aussi les coûts des farines accumulées depuis 2001. Au point 44 des lignes directrices EST il est prévu que, en dehors des cas relatifs notamment aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs, les aides illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 seront examinées conformément aux règles et lignes directrices EST applicables au moment où l'aide a été octroyée. Donc, pour ces types d'aide, ces lignes directrices et les lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole constituent l'encadrement à l'égard duquel les aides notifiées doivent être examinées.
40. S'agissant des mesures partiellement financées au moyen d'une taxe parafiscale, tant la nature des aides que le financement de celles-ci doit, le cas échéant, être examiné.
- III.2 a) *Animaux trouvés morts*
41. En France, les animaux trouvés morts entrent dans le champ d'application des dispositions relatives au service public de l'équarrissage. Ainsi qu'il a été indiqué précédemment, le coût total de l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles s'élèvera, pour 2003, à 137 millions d'euros.
42. Le point 28 et suivants des lignes directrices EST prévoient que, jusqu'au 31 décembre 2003, les États membres peuvent accorder des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts d'enlèvement (collecte et transport) et de destruction (stockage, transformation, destruction et élimination finale) des animaux trouvés morts.
43. Il se dégage des informations fournies que l'élimination d'animaux morts a été financée à un taux maximum de 100 % par l'État en 2003.
44. Les autorités françaises ont spécifié que l'aide a été octroyée uniquement aux producteurs et que la définition d'animaux trouvés morts correspond à celle prévue au point 17 des Lignes directrices EST.
45. En plus, aux termes des points 33 et 34 des Lignes directrices EST, en vue de faciliter l'administration de ces aides d'État, l'aide peut être versée aux opérateurs économiques travaillant en aval de l'agriculteur et offrant des services liés à l'enlèvement et/ou à la destruction des animaux trouvés morts, à la condition qu'il puisse être prouvé que le montant intégral de l'aide d'État versée est remis à l'agriculteur. À moins qu'il ne soit démontré que, par nature ou en application d'une disposition juridique concernant un service donné, un seul fournisseur est possible, lorsque le choix du fournisseur de ces services n'est pas laissé à l'agriculteur, ce fournisseur doit être choisi et rémunéré conformément aux principes du marché, de manière non discriminatoire, en ayant le cas échéant recours à une procédure d'appel d'offres conforme à la législation communautaire, et en toute hypothèse en recourant à un degré de publicité suffisant pour assurer au marché de services concerné une libre concurrence et pour permettre le contrôle de l'impartialité des règles d'appel d'offres.
46. Dans ce cas, il résulte du décret n° 96-1229 du 27 décembre 1996 modifié par le décret n° 97-1005 du 30 octobre 1997 que le service public de l'équarrissage est soumis aux procédures de passation des marchés publics dans les conditions qui suivent. Le préfet est l'autorité chargée, dans chaque département, de l'exécution du service public de l'équarrissage. Il passe, à cet effet, les marchés nécessaires selon les procédures définies par le Code des marchés publics. Par dérogation, certains peuvent être passés à l'échelon national lorsque des considérations d'ordre technique ou économique justifient une coordination à un tel niveau.
47. Pour l'année 2003, les procédures de marchés publics n'ont cependant pas permis d'assurer les prestations indispensables à la bonne marche du SPE. En effet, les appels d'offres lancés par les préfets de région sur les périodes 2002-2004 et 2005-2011 sont restés infructueux du fait soit de l'absence de réponse, soit de réponses incomplètes ou assorties de réserves contraires au cahier des clauses exigées. Dans ces conditions, les marchés ont été déclarés sans suite.
48. En conséquence, les autorités françaises ont dû procéder à des réquisitions pour des motifs d'urgence, de salubrité et d'ordre public. Ces réquisitions ont été effectuées sur la base de l'ordonnance n° 59-63 du 6 janvier 1959 relative aux réquisitions de biens et de services et du décret d'application n° 62-367 du 26 mars 1962.
49. Ces dispositions prévoient notamment que la rémunération des prestations requises est versée sous forme d'indemnités qui ne doivent compenser que la perte matérielle, directe et certaine que la réquisition a imposée au prestataire. Ces indemnités tiennent compte exclusivement de toutes les dépenses exposées d'une façon effective et nécessaire par le prestataire de la rémunération du travail, de l'amortissement et de la rémunération du capital, appréciées sur des bases normales. En revanche, aucune indemnisation n'est due pour la privation du profit qu'aurait pu procurer au prestataire la libre disposition du bien requis ou la poursuite en toute liberté de son activité professionnelle.

⁽¹²⁾ JO C 232 du 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ JO C 324 du 24.12.2002.

50. En vue des spécifications fournies par les autorités françaises, la Commission considère que les conditions prévues dans les lignes directrices EST sont respectées et que, de ce fait, les aides en question sont compatibles avec le marché commun, sur la base de l'article 87. 3 c) du traité.

III.2 b) Farines animales et déchets d'abattoir

51. En ce qui concerne les déchets d'abattoir, le point 39 et suivants des lignes directrices ETS prévoient que la Commission autorisera des aides d'État pouvant aller jusqu'à 50 % des coûts générés par l'élimination sûre des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale et produits en 2003. La Commission autorise aussi des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés à l'élimination des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisations commerciales et produites avant la date de mise en application des présentes lignes directrices.

52. En plus, et en vue de réduire le risque de stockage peu sûr de tels matériels, la Commission autorise des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés au stockage sûr et approprié de matériels à risque spécifiés et de farines de viande et d'os en attente d'une élimination sûre, jusqu'à la fin 2004.

53. Il se dégage des informations fournies, que les coûts de stockage de farines de viande ont été pris en charge depuis 2000 à un taux maximal de 100 % par l'État français et que cela était aussi le cas en 2003. Ces déchets ne feront plus l'objet d'une aide à compter du 1er janvier 2004. Les coûts de stockage des déchets d'abattoir ont été pris en charge à 100 % par l'État en 2003. Ils sont évalués à 40,5 millions d'euros incluant la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. S'agissant des farines bas risque, les autorités françaises précisent qu'elles concernent les farines de viandes et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale à la suite de la suspension de l'utilisation de ces sous-produits dans l'alimentation pour les animaux.

54. Concernant les coûts de collecte, transformation et incinération des déchets d'abattoir la prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros. Il en découle que les charges directement supportées par les entreprises productrices de déchets carnés sont supérieures à la moitié du coût d'élimination des déchets d'abattoirs en 2003.

55. Sur base des faits exposés plus haut, la Commission est donc en mesure de conclure que les aides en l'espèce octroyées en France en 2003 répondent aux conditions des lignes directrices TSE.

III.2 c) Le financement des aides sous a) et b)

56. En France, tant l'aide à l'élimination des farines d'os et de viandes non commercialisables que le SPE sont financés sur le budget de l'État depuis le 1er janvier 2001.

57. Comme déjà affirmé dans le cadre de la décision C 49/02 concernant la taxe sur les achats de viande (taxe d'équarissage)⁽¹⁴⁾, la Commission considère qu'en général, l'introduction du produit d'une taxe dans le système budgétaire national ne rendrait plus possible de retracer le lien entre ladite taxe et le financement d'un service déterminé fourni et financé par l'État. De ce fait, il ne serait plus possible d'affirmer qu'une taxe frappant aussi la viande des autres États membres revêt un caractère discriminatoire vis-à-vis les produits desdits États membres, parce que le produit de la taxe se confondrait avec le reste des revenus de l'État, sans que le financement des aides puisse lui être directement attribué.

58. Dans ce cas, comme spécifié par les autorités françaises, depuis le 1er janvier 2001, il n'existe plus de fonds servant à financer le SPE et les crédits affectés au SPE sont inscrits au budget du ministère chargé de l'agriculture au même titre que d'autres dépenses. En outre, les montants afférents au produit de la taxe et au coût du SPE ne sont pas équivalents.

59. La Commission a déjà conclu, dans le cadre de la Décision précitée, qu'il existe une déconnexion entre la taxe d'équarissage et le financement du SPE depuis le 1er janvier 2001.

60. En plus, sur la base de la récente jurisprudence communautaire⁽¹⁵⁾ pour que l'on puisse considérer une taxe, ou une partie d'une taxe, comme faisant partie intégrante d'une mesure d'aide, il doit nécessairement exister un lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente, en ce sens que le produit de la taxe est nécessairement affecté au financement de l'aide. Si un tel lien existe, le produit de la taxe influence directement l'importance de l'aide et, par voie de conséquence, l'appréciation de la compatibilité de cette aide avec le marché commun.

61. Les mesures prises en 2003 et dont est question dans la présente décision, ont été financées par le budget de l'État, dans les mêmes conditions qu'en 2001 et 2002, comme indiqué dans la description. Le mode de financement n'a été modifié qu'à compter du 1er janvier 2004, date à partir de laquelle une taxe dite d'abattage a été instituée⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Décision SG D 2004 205908 du 17.12.2004.

⁽¹⁵⁾ Affaire CJE C-174/02, *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant — Staatssecretaris van Financiën*, du 13.1.2005.

⁽¹⁶⁾ Cf.: Décision de la Commission N 515/A/2003 SG D 2004 201428 du 1.4.2004.

62. Pour l'année 2003, le produit de la taxe d'équarrissage, qui a été évalué à 550 millions d'euros dans la loi n° 2002-1575 du 30 décembre 2002, loi de finances pour 2003, est d'ailleurs, d'après les autorités françaises, sans commune mesure avec le crédit ouvert auprès du ministère compétent pour assurer le financement du coût de l'équarrissage.
63. Dans le cas d'espèce, il n'existe donc aucun lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente et le produit de la taxe n'est pas affecté au financement de l'aide. De ce fait, aucun examen complémentaire concernant le financement des aides n'est requis, notamment à la lumière de l'article 90 du traité UE.
64. La Commission n'a pas reçu des plaintes concernant les aides en cause, accordées en 2003. Or, le type de financement de l'aide en cause a fait l'objet des plaintes en ce qui concerne les années antérieures. La Commission s'est déjà exprimé sur la séparation entre taxe d'équarrissage et financement des aides en 2001 et 2002 dans le cadre de la Décision C 49/2002. Il s'agit du même dispositif pour l'année 2003.

III.2 d) Exonération du paiement de la taxe d'équarrissage

65. S'agissant d'entreprises de commercialisation des produits agricoles, du fait que la Commission, à ce stade, considère que les échanges intra-communautaires sont affectés, la Commission considère, à ce stade, que l'aide tombe dans le champ d'application du point 3.5 des lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole. Celui-ci prévoit que, pour être considérée comme compatible avec le marché commun, toute mesure d'aide doit avoir un certain élément incitatif ou exiger une contrepartie du bénéficiaire. Ainsi, sauf exceptions expressément prévues dans la législation communautaire ou dans ces lignes directrices, les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun.
66. L'exonération en l'espèce semble consister en un allègement des charges dépourvues de tout élément incitatif et de toute contrepartie des bénéficiaires dont la compatibilité avec les règles de concurrence n'est pas, à ce stade, prouvée.
67. Pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage la Commission ne saurait, donc, exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité et qu'il s'agisse d'une aide au fonctionnement, sur laquelle la Commission a des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.

IV. CONCLUSION

68. La Commission regrette que la France ait mis à exécution les mesures d'aide décrites plus haut en violation de l'article 88, paragraphe 3, du traité.
69. Vu tout ce qui précède, la Commission conclut que les mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchets d'abattoir ne risquent pas d'affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Elles peuvent donc bénéficier de la dérogation de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité en tant que mesure pouvant contribuer au développement du secteur.
70. Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission considère à ce stade qu'en ce qui concerne les mesures en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage, elle ne saurait exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
71. La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage.
72. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.»

Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla Nr. COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ)
Bylą yra numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka

(2005/C 228/07)

(Tekstas svarbus EEE)

1. 2005 m. rugsėjo 9 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾, 4 straipsnį, Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonė Wielkopolskie Zakłady Tłuszczowe ADM Szamotuły Sp. z.o.o. („ADM Poland“, Lenkija), priklausanti grupei ADM, ir Cefetra B.V. („Cefetra“, Nyderlandai), igyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą įmonės Bałtycki Terminal Zbożowy sp. z.o.o. („BTZ“, Lenkija), šiuo metu kontroliuojamos Gdynės Uosto Valdybos, kontrolę, pirkdamos akcijas.

2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra:

- ADM Poland įmonė: aliejų gamyba, būtent rapsų aliejaus,
- Cefetra įmonė: prekyba žaliavomis sudėtiniams pašarams,
- BTZ įmonė: terminalo paslaugų tiekėjas, įskaitant žemės ūkio produktų pakrovimą, iškrovimą ir sandėliavimą Gdynės uoste Lenkijoje.

3. Remdamasi pradiniu pranešimo nagrinėjimu Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos Pranešimu dėl supaprastintos tam tikrų koncentracijų nagrinėjimo procedūros pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti Pranešime nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotas trečiąsias šalis pateikti savo pastabas dėl siūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Pastabas galima siųsti faksu (fakso numeris (32 2) 296 43 01 arba 296 72 44) arba paštu su nuoroda COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽²⁾ OL C 56, 2005 3 5, p. 32.